

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

33. Matthæum vocat Christus, rationemq[ue] reddit Pharisæis & Iohannis Baptist[a]e Discipulis, cur ipse cu[m] peccatoribus cibum capiat, & Discipuli ipsius non ieunent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](#)

S. Mattheus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
Quid est facilius, dicere, Dimituntur tibi peccata; et dicere, Surge & ambula; Ut autem sciatis, quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata: tunc ait paralytico, Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et surrexit ille: statim surrexit ille: tulit quo iacebat: & sublato grabato abiit in domum suam, abiit coram omnibus, magnificans Deum. Et ita ut mirarentur omnes stupor apprehendit muerunt, & glorificantes, & honorificaret oes: & magnificabat uerunt Deum, qui Deum, dicentes, Deum. Et repleti sunt ti dedit potestatem ta- Quia nunquam sic vi- more, dicentes, Quia lem hominibus. * 33. dimus. * 33. vidimus mirabilia hodie. * 33.	peccata: an dicere, tūtū tibi peccata: an Surge, tolle grabatū dicere, Surge & am- tum & ambula; Ut bula? Ut autem sci- autem sciatis quia fi- tis quia filius homi- lius hominis habet nis habet potestatē in potestatem in terra dimittēdi pec- dimittendi peccata: (ait paralytico) (ait paralytico) tibi Tibi dico, surge, tol- dico, Surge, tolle gra le lectū tuū, & vade ī bātū tuum, & vade domū tuā. Et confe- in domum tuam. Et sī cōsurgēs corā illis		

C A P. 33. Matthæum vocat Christus, rationemq; reddit Pharisæis & Iohannis Baptista discipulis, cur ipse cum peccatoribus cibum capiat, & discipuli ipsius non ieunent. Math. 9.* 32. Marc. 2.* 32. Luc. 5.* 32.

S. Mattheus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
ET cūm trāsiret inde Iesus, vidit homi- nē sedētem in telonio, Matthæū nomine. Et ait illi, Se- quere me.	E T egressus est rur- sus ad mare: omnis que turba venie- bat ad eū, & doce- bat eos. Et cūm præteri- dentem ad telonium: & cani & peccatores simul murmurabā Pharisæi & scribæ eorū, dicētes ad eū. Et factū discubebat cū Iesu & di- scipulis eius. erant enim	E T posthēc exiit, & vi- dit publicanum noīe Leui, sedētē ad Teloniū, & ait illi, Sequere me. Et secutus est eum, & fecit ei conuiuum magnum	F Disci-

SYNTAXIS HISTORIE EVANGELICÆ.

42

S. Matthæus.

bēte eo in domo , ec-
ce multi publicani &c
peccatores venientes
discumbebat cum Ie-
su & discipulis eius.
Et videntes Pharisæi
dicebant discipulis
eius, Quare cum pu-
blicanis & peccato-
ribus manducat Ma-
gister vester? At Ie-
sus audiens, ait, Non
est opus valentibus
medicus, sed malè
habentibus. Euntes
autem discite quid
est, Misericordia vo-
lo, & nō sacrificium.
Nō enim veni voca-
re iustos, sed pecca-
tores. Tunc accesser-
unt ad eum discipu-
li Iohannis, dicentes,
Quare nos & Phari-
sei ieunam? frequen-
ter: discipuli autem
tui non ieunant? Et
ait illis Iesus, Nun-
quid possunt filii spō-
si lugere, q̄diu cum
illis est sponsus? Ve-
nient autem dies, cū
auferetur ab eis spō-
sus: & tunc ieuna-
bunt. Nemo autem
immittit commissu-
rā pāni rūdis in vesti-
men-

S. Marcus.

multi qui & sequebā-
tur eum. Et scribē et
Pharisæi videntes qa-
māducaret cum pu-
blicanis & peccatori-
bus, dicebāt discipulis
eius, Quare cū pu-
blicanis & peccato-
ribus manducat & bībit
magister vester? Hoc
audio Iesus ait illis,
Nō necessē habent sa-
ni, medico: sed qui
malè habent, non enī
veni vocare iustos,
sed peccatores. Et e-
rāt discipuli Iohannis
& Pharisæorum:

S. Lucas.

discipulos eius, Qua-
re cum publicanis &c
peccatoribus mādu-
catis & bībitis? Et re-
spōdens Iesus, dixit
ad illos, Non egent
qui sani sunt, medi-
co, sed qui malè ha-
bent. Nō veni voca-
re iustos, sed peccato-
res ad p̄nitentiam.
At illi dixerunt ad
eum, Quare discipu-
li Iohannis ieunāt fre-
quenter, & obsecra-
tōrē discipuli Iohannis
& Pharisæorum:

S. Iohannes.

tui autem edunt &
veniunt, & di-
bibunt? Quibus ipse-
cunt illi, Quare dis-
cipuli Iohannis & Phari-
sei ieunāt: tui
autē discipuli nō ie-
unāt? Et ait illis Ie-
sus, Nunquid possūt
filii nuptiarum, quā-
diu spōsus cū illis est
ieunare? Quāto tem-
pore habent secū spō-
sum, nō possunt ie-
unare. Venient autem
dies, cum auferetur
stimento immittit in
ieiunabūt in illis die
aliōquin & nouum
bus. Nemo assūmen-
tum pāni rūdis assūt
vestimento veteri: a-
lioquin titvinum nouum in

S. Matthæus.

mentum vetus, tollit lioquin auferit sup-
enim plenitudinē ei⁹ plementum nouū quin rumpet vinum
à vestimento: & pe- à veteri, & maior scis nouū vtres, & ip-
ior scissura fit. Neq; mittunt vinum no- tit vinum nouum in v-
uū in vtres veteres. alioquin rumpuntur quin dirumpit vinū
vtres, & vinū effun- vtres, & vinum ef-
ditur, & vtres per- fundetur, & vtres pe-
eunt. Sed vinum no- ribunt, sed vinum
uum in vtres nouos nouum in vtres no-
mittunt: & ambo cō- uosmitti debet.*37. vult nouum, dicit e-
seruantur.*34. st. Vetus melius,
est.*37.

S. Marcus.

lioquin auferit sup-
plementum nouū quin rumpet vinum
à veteri, & maior scis nouū vtres, & ip-
sura fit. Et nemo mit- sum effundetur, &
mittunt vinum no- tit vinum nouum in v-
uū in vtres veteres. vtres veteres: alio-
quid dirumpit vinū
vtres, & vinū effun- vtres, & vinum ef-
ditur, & vtres per- fundetur, & vtres pe-
eunt. Sed vinum no- ribunt, sed vinum
uum in vtres nouos nouum in vtres no-
mittunt: & ambo cō- uosmitti debet.*37.

S. Lucas.

vtres veteres: alio-
quid rumpit vinū
vtres, & vinū effun- vtres, & vinum ef-
ditur, & vtres per- fundetur, & vtres pe-
eunt. Sed vinum no- ribunt, sed vinum
uum in vtres nouos nouum in vtres no-
mittunt: & ambo cō- uosmitti debet.*37.

S. Iohannes.

C A P. 34. Filia Iairi principis synagogæ excutatur, & mulier à fluxu sanguinis
liberatur. Matth. 9.*32. Mar. 4.*31. Luc. 8.*31.

S. Matthæus.

Hæc illo loqué- te ad eos, ecce prin- ceps vñus accessit, & adorabat , eum, dicēs, Domine filia mea mo- dò defuncta est: sed veni, im- pone ma- num tuām super eā, & & Di-

ET cū trascédisset Ies⁹ in nauī rursum trásfre- tum, cōuenit turba mul- ta ad eū, & erat circa ma- re. Et venit quidā de ar- ce. Et ecce venit vir cui no- chisynagogis nomine Iai- men Iairus, & ipse prin- rus: & vides eū, p̄cidit ad ceps synagogæ erat; & ce- pedes eius, & deprecaba- cidi ad pedes Iesu, rogās- tur eum multum, dicens, eum vt intraret in domū Quoniā filia mea ī extre- mis est, Veni, ipone ma- & ferē annorum duode- n⁹ sup eā, vt salua sit & vi- uat. Et abiit cū illo, & seq- batur eū turba multa, & turbis comprimebatur. cōprimebāt eū. Et mulier quēdam erat quē erat i p̄fluui sangui in fluxu sanguinis ab an- nis annis duodeci, & tue- nis duodecim, quē in me viuet. Et rat multa p̄pessa à cōpluri dicos erogauerat omnem surgens le- b⁹ medicis, & erogauerat substantiam tuam, nec ab fus, seque- oia sua, nec quicquā p̄fe villo potuit curari; acce- batur eum, cerat, sed magis deterius sit retrō, & tetigit sim- habebat; cū audisset de Ie- briam vestimentie eius. & su, venit in turba retrō, & confessim stetit fluxus

S. Marcus.

FActum est autē, cūm rediisset Iesus, excepit illum turba, erant autem omnes expectātes eum. Et ecce venit vir cui no- chisynagogis nomine Iai- men Iairus, & ipse prin- rus: & vides eū, p̄cidit ad ceps synagogæ erat; & ce- pedes eius, & deprecaba- cidi ad pedes Iesu, rogās- tur eum multum, dicens, eum vt intraret in domū Quoniā filia mea ī extre- mis est, Veni, ipone ma- & ferē annorum duode- n⁹ sup eā, vt salua sit & vi- uat. Et abiit cū illo, & seq- batur eū turba multa, & turbis comprimebatur. cōprimebāt eū. Et mulier quēdam erat quē erat i p̄fluui sangui in fluxu sanguinis ab an- nis annis duodeci, & tue- nis duodecim, quē in me viuet. Et rat multa p̄pessa à cōpluri dicos erogauerat omnem surgens le- b⁹ medicis, & erogauerat substantiam tuam, nec ab fus, seque- oia sua, nec quicquā p̄fe villo potuit curari; acce- batur eum, cerat, sed magis deterius sit retrō, & tetigit sim- habebat; cū audisset de Ie- briam vestimentie eius. & su, venit in turba retrō, & confessim stetit fluxus

S. Lucas.

S. Iohannes.

FActum est autē, cūm rediisset Iesus, excepit illum turba, erant autem omnes expectātes eum. Et ecce venit vir cui no- chisynagogis nomine Iai- men Iairus, & ipse prin- rus: & vides eū, p̄cidit ad ceps synagogæ erat; & ce- pedes eius, & deprecaba- cidi ad pedes Iesu, rogās- tur eum multum, dicens, eum vt intraret in domū Quoniā filia mea ī extre- mis est, Veni, ipone ma- & ferē annorum duode- n⁹ sup eā, vt salua sit & vi- uat. Et abiit cū illo, & seq- batur eū turba multa, & turbis comprimebatur. cōprimebāt eū. Et mulier quēdam erat quē erat i p̄fluui sangui in fluxu sanguinis ab an- nis annis duodeci, & tue- nis duodecim, quē in me viuet. Et rat multa p̄pessa à cōpluri dicos erogauerat omnem surgens le- b⁹ medicis, & erogauerat substantiam tuam, nec ab fus, seque- oia sua, nec quicquā p̄fe villo potuit curari; acce- batur eum, cerat, sed magis deterius sit retrō, & tetigit sim- habebat; cū audisset de Ie- briam vestimentie eius. & su, venit in turba retrō, & confessim stetit fluxus